

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.45. Papa Viterbii commoratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

quam immerito me ille vexaverit. In hac animi amaritudine Papæ scripsit, ut fecerat Episcopus Lincolnienſis Robertus Capito, oravitque, ut tyrannicam ſuam agendi rationem temperaret, ſuorumque ſanctorum antecellorum modeltiam imitaretur. Sevalius ſub feſtum Aſcenſionis diem, qui anno 1258 ſecundus Maji erat, ab hominibus demigravit, cum Eboraceni Eccleſiæ unius anni novemque menſium ſpatio præſuiſſet: & Papa receptas ejus litteras ſicut Capitonis epistolam indignans ſprevit. Poſt Sevalii mortem Canonici in Archiepiſcopum elegerunt Doctorem Godefridum Knigtonienſem Decanum ſuum: qui Romam profectus, ibique a Papa Alexandro 23 Septembris eodem anno 1258 conſecratus Eboraceniſe ſolum quinquennio poſſedit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1258.

M. Par.
p. 834. 839.
840.
Goduin.
Ebor. p. 48.

§. XLV.

Papa Viterbii commoratur.

Papa interea curis ac negotiis profanis obruebatur, menſe Majo 1257, ut a violentia populi tutum ſe præſtaret, Romam relinquere coactus. Cauſa ſeditionis fuit, quod Senator, qui tunc civis Briſtoliensis erat, populum opprimeret perſuaſu Nobilium, quibus ſolis placere quærebat, præſertim familiæ Annibaldinæ.

M. Paris.
p. 823.

R 2

Plebs

Sæcul. XIII. Plebs igitur ex consilio cujusdam pistoris
A.C. 1258. Angli congregata carcerem effractumibat,
 cui prior Senator Brancaleon nomine
 inclusus erat. Eductum constituit Se-
 natorem, fidemque more veteri eidem
 jurat. Brancaleon inimicos suos Roma
 ejicit, duosque Annibaldos Cardinalis
 cujusdam cognatos ex infami ligno su-
 spendi jubet. Papa illum & fautores e-
 jus sacro percellit fulmine: sed tale se
 privilegium habere asserunt, ut proscribi
 nequeant: Papæque illuso minantur se
 simul eum & Cardinales usque ad exi-
 tium ipsorum infectaturos. Papa pejus
 aliquid metuens Viterbium contendit, &
 usque Assisium progredi statuit. Per
 dies epistolis ejus ascriptos liquet, eum
 12 Maji an. 1257 etiamnum Romæ, 29
 ejusdem mensis jam Viterbii fuisse, ac ibi
 usque ad initium Septembris an. 1258.
 esse commoratum.

sp. Rayn.
 1258. n. 6.

M. Par. ibid.

Sup. §. I.

n. 284.

Brancaleon nec amicis nec cognatis
 Papæ Alexandri parcebat. E contrario
 Romanos armari curabat, ut irent contra
 Anagninam, quippe quæ illi fuerit pro pa-
 tria, eo quod in ejus diœcesi natus, &
 Cathedralis ibidem Ecclesiæ Canonicus
 fuisset. Incolæ ad Papam cognatos i-
 pfius aliquos miserunt, oraturos, ut illo-
 rum commiseratione tangeretur. Ita se
 compulsum vidit ad orandum Branca-
 leonem, ut copias suas abduceret; id
 quod

quod obtinuit quantumlibet reluctantante Romanorum malevolentia. Tuebatur eos Manfredus Brancaleonis fautor, quod Papam demissum cerneret, gaudio triumphans. Ille Princeps suos bellicos semper progressus urgens, atque Sicilia, principatu Tarentino, Apulia & agro Labonino potitus, Panormi se solenni ritu Regem coronari curavit die Dominica 11. Aug. an. 1258.

Sæcul. XIII.

A C. 1258.

Anon. p. 852.
to. 9. Ughell.

§. XLVI.

Ecelini progressus.

In Lombardia Ecelinus suum fratrem Albericum a Papæ partibus ad suas reduxerat: qui cum istum sicut Ecelinum proscripsisset, per litteras 3 Julii an. 1258 datas omnia utriusque mancipia, quorum magnus erat numerus, in libertatem asseruit una cum eorum prolibus ac nepotibus, qui Ecclesiæ obedirent. Anathematis consecutiones usque adeo extensas antea nunquam vidi.

ap. Rayn.
n. 2.

Alexander primo sui Pontificatus anno in Marchiam Tarvisianam vicinasque provincias Philippum electum Archiepiscopum Ravennatem ut Legatum miserat, & probe gnarus, Ecelinum censuris Ecclesiæ parum tangi, per litteras 20 Dec. 1255 datas hunc Legatum sacræ militiæ classicum contra eum canere jusserat. Le-

Rayn. 1255.

n. 10.

Mon. Pad.

p. 598.